

sen, Hendriksen [Sekretær], Johannes Jensen, Lange, Lausten, Jørgen Møller, Ch. Petersen, Rytter, Simonsen, Stensballe og Villemoes [Formand]). Betænkning (B. Sp. 2079) afgiven $\frac{2}{4}$. (Ordfører: Villemoes). 2. Beh. $\frac{3}{4}$ (L. Sp. 969). 3. Beh. $\frac{3}{4}$ (L. Sp. 987). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $\frac{4}{4}$ (F. Sp. 5136). 2. Beh. $\frac{6}{4}$ (F. Sp. 5149). 3. Beh. $\frac{7}{4}$ (F. Sp. 5341). *Loven stadfæstet 7. April 1936*. (Lov-Tid. Nr. 101).

De i Varemærkeloven foretagne Ændringer tager ligesom en Række Ændringer i Loven om Fællesmærker, i Patent- og Mønsterlovgivningen og i Loven om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse for en væsentlig Del Sigte paa at muliggøre *Danmarks Ratifikation af den reviderede Pariserkonvention af 20. Marts 1883 om Beskyttelse af den industrielle Ejendomsret*, saaledes som denne foreligger efter de paa de internationale Konferencer i Haag i 1925 og i London i 1934 vedtagne Ændringer. Samtidig er der foretaget en fuldstændig *Revision* af Varemærkeloven for i det hele at bringe denne i Overensstemmelse med den i de forløbne Aar stedfundne Udvikling paa Erhvervslivets og Varemærkelovgivningens Omraade.

Da Varemærkeloven af 11. April 1890 hvilede paa et *nordisk Samarbejde*, har man fundet det naturligt at forberede Lovens Revision ved Konferencer mellem Cheferne for de nordiske Landes Patent- og Varemærkeinstitutioner. Under Hensyn til Forskellighederne imellem de nordiske Landes Retsordning har man imidlertid ikke søgt at tilvejebringe en fælles Lovtekst, men Hovedvægten er lagt paa at opnaa Enighed om *fælles Retningslinier* for de nordiske Landes Varemærkelovgivning, hvad der ogsaa er lykkedes for en Række Hovedpunkters Vedkommende.

I nedenstaaende Oversigt over Indholdet af den nye Varemærkelov er fremhævet de mere væsentlige *Afviigelser* fra Loven af 11. April 1890 med senere Ændringer. Derimod er den nye Lovtekst kun meddelt for et enkelt Hovedpunkts Vedkommende.

§ 1 hviler med Hensyn til *Bestemmelsen af, hvad der bør anses som Varemærke*, paa det traditionelle Begreb, saaledes som dette allerede fandt Udtryk i Varemærkeloven af 11. April 1890. Under Varemærker falder ogsaa Mærker, der benyttes af andre næringsdrivende end saadanne, hvis Virksomhed kendetegnes udelukkende ved Omsætning af Varer, f. Eks. Ingeniører, Arkitekter, Installatører, Flytteforretninger, Forsikringssselskaber og Vaskerier, forudsat, at der til Grund for